

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Asan/13/2017
Identifikačné číslo spisu: 4016200684
Dátum vydania rozhodnutia: 28.03.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Petra Príbelská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:4016200684.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Petry Príbelskej, PhD. a členov senátu JUDr. Jarmily Urbanovej a JUDr. Milana Moravu v právnej veci sťažovateľa (pôvodne žalobcu): K. P., bytom F., zastúpený advokátkou Mgr. Nikoletou Oktavcovou, so sídlom Zvolen, Námestie SNP 70/36, proti žalovanému: Národný inšpektorát práce, Masarykova 10, Košice, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného z 29. marca 2016, sp.zn. OPS/BEZ/2016/2941,O-123/2016, konajúc o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Nitre sp.zn. 23Sa/23/2016-47 z 13. februára 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť sťažovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Nitre sp.zn. 23Sa/23/2016-47 z 13. februára 2017 z a m i e t a .

Sťažovateľovi nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

1. Napadnutým rozsudkom správny súd žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného, ako nedôvodnú zamietol podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej SSP). O trovách konania súd rozhodol podľa § 168 a § 175 ods. 1 SSP tak, že žalovanému, ktorý mal v konaní plný úspech náhradu trov konania nepriznal, pretože si náhradu trov nežiadal.

2. Krajský súd v Nitre ako súd vecne a miestne príslušný, viazaný rozsahom a dôvodmi podanej žaloby podľa § 134 ods. 1, 2 zákona č. 162/2015 Z.z. SSP, preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného z 29. marca 2016 bez nariadenia pojednávania (§ 107 ods. 2 SSP), pričom dospel k záveru, že podaná žaloba nie je dôvodná, a preto ju podľa ustanovenia § 190 SSP zamietol rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil 13. februára 2017 pri dodržaní podmienok podľa § 137 ods. 4 SSP.

3. V preskúmvanej veci správny súd vychádzal zo zásady iudex ne eat ultra petita partium (sudca nech

nejde nad návrhy strán), teda konkrétne z tvrdenia žalobcu (osobitná náležitosť žaloby), že bol ukrátený na svojich právach nezákonným rozhodnutím správneho orgánu, pričom musí ísť o subjektívne práva, vyplývajúce z právneho predpisu. Žalobca ale musí poukázať na konkrétne skutočnosti, z ktorých vyvodzuje porušenie práva. Konanie správneho súdnictva však nie je pokračujúcim správnym konaním, súd nevykonáva dokazovanie (nenahrádza činnosť správneho orgánu pri zisťovaní skutkového stavu), pre súd je rozhodujúci stav, ktorý tu bol v čase vydania rozhodnutia (§ 135 ods. 1 SSP) a posudzuje iba otázky napadnutého postupu alebo rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

4. Pri preskúmaní zákonnosti žalobou napadnutého rozhodnutia a postupu oboch správnych orgánov sa súd obmedzil len na otázku, či vykonané dôkazy, z ktorých správny orgán vychádzal a ktoré samotný žalobca v žalobe spochybňuje, sú relevantné, najmä kvôli prameňu, z ktorého vychádzajú, alebo či neboli porušené niektoré procesné zásady správneho konania a ďalej skúmal, či vykonané dôkazy logicky robia možný skutkový záver, ku ktorému žalovaný dospel. Správny súd dospel k záveru, že oba správne orgány sa dôsledne riadili procesnými a hmotnoprávnymi zásadami upravenými v zák. č. 125/2006 Z.z. o inšpekcii práce a v zákone č. 82/2005 Z.z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov a v zákone č. 71/1967 Zb. o správnom konaní, na ktorý zákon č. 125/2006 Z.z. v ustanovení § 21 ods. 3 odkazuje.

5. Správny súd konštatoval, že v danej veci medzi účastníkmi nie je sporný skutkový stav, sporným zostal iba výklad ustanovenia § 3 ods. 2 v nadväznosti na § 2 ods. 2 písm. b/ zákona č. 82/2005 Z.z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, účinného ku dňu vykonania kontroly.

6. Správny súd poznamenal, že žalobca nepreukázal v čase vykonania inšpekcie, že J. L., nar. X. H. XXXX mal uzatvorený pracovný pomer, pretože aj tento pri výsluchu tvrdil, že nemá uzatvorený žiadny pracovno-právny vzťah a dohodli sa na odmene 20,- € denne.

7. Výkon štátnej správy v oblasti inšpekcie práce vykonáva inšpektorát práce, čo vyplýva z § 7 ods. 1 zákona č. 125/2006 Z.z. o inšpekcii práce. Inšpektorátu prináleží vykonávať, o.i., i dozor nad dodržiavaním právnych predpisov, ktoré upravujú zákaz nelegálnej práce a nelegálneho zamestnávania. Takto postupoval i prvostupňový správny orgán v danej veci a o výsledku inšpekcie práce u žalobcu spísal protokol 14. júla 2015 v zmysle § 14 ods. 1 citovaného zákona. Toto ustanovenie upravuje náležitosti protokolu a okrem iného ukladá príslušnému inšpektorátu práce i to, že ak bolo zistené porušenie zákazu nelegálnej práce alebo nelegálneho zamestnávania, protokol o výsledku inšpekcie práce obsahuje aj časť, kedy bolo porušenie uvedeného zákazu zistené. Kontrola bola zameraná na dodržiavanie zákona č. 82/2005 Z.z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Inšpektorát práce zistil u žalobcu porušenie nelegálneho zamestnávania zamestnanca J. L., ktorý na jeho pokyn vykonávať stavebné práce bez pracovnej zmluvy. S obsahom protokolu o výsledku inšpekcie práce zo 16. júla 2015 bol oboznámený aj žalobca, ktorý uviedol, že nevie predložiť doklad o pracovnom pomere s J. L..

8. Aj podľa názoru správneho súdu si žalobca nesplnil svoju povinnosť uloženú zákonom včas a za porušenie takejto povinnosti, ktorú zákon definuje ako správny delikt, zákon jednoznačne prikazuje inšpektorátu práce, ako orgánu štátnej správy v oblasti inšpekcie práce, vyvolať postih podľa § 19 ods. 2 písm. a/ bod 1 zákona č. 125/2006 Z.z. o inšpekcii práce a o zmene a doplnení zákona č. 82/2005 Z.z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Toto ustanovenie upravuje finančný postih v rozpätí od 2 000,- € do 200 000,- € podľa závažnosti porušenia právneho predpisu. Žalovaný správny orgán (rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu a žalovaného tvoria jeden celok) uložil žalobcovi postih na dolnej hranici, čo i odôvodnil. U žalobcu bol postih vyvolený z nesplnenia si povinnosti uzatvoriť písomnú pracovnú zmluvu, ktorá v tomto prípade nebola uzatvorená obojstranne, v čase výkonu inšpekcie práce takto podpísaná neexistovala, čo potvrdzuje aj vo svojej podanej informácii samotný zamestnanec.

9. Správny súd dal do pozornosti, že v teórii správneho práva hmotného prevažuje vymedzenie, podľa

ktorého správnym deliktom je protiprávne konanie fyzickej osoby alebo právnickej osoby, ktorého znaky ustanovuje zákon a za ktoré ukladá správny orgán sankciu ustanovenú normou správneho práva. Právo spája s každým správnym deliktom konkrétnu sankciu. I keď hlavným poslaním verejnej správy nie je trestať, zákony v niektorých prípadoch limitujú úvahu správneho orgánu o výške pokuty ustanovením jej dolnej hranice. V danom prípade prvostupňový správny orgán uložil pokutu vo výške 2 200,- € (kde zákon stanovuje rozpätie od 2 000,- - 200 000,- €), teda na dolnej hranici zákonom stanovenej sankcie, pričom svoje rozhodnutie aj riadne zdôvodnil tým, že sa jedná o porušenie právneho predpisu (nelegálneho zamestnávania).

10. Žalobca v žalobe namietal aj tú skutočnosť, že správny orgán porušil procesné predpisy tým, že celé dokazovanie je založené iba na výpovedi J. L. je právne irelevantná, pretože táto osoba bola oboznámená so zápisnicou o podaní informácie a tieto informácie poskytla s vedomím právnych následkov v prípade podania nepravdivého alebo neúplného vysvetlenia pred orgánom štátnej správy, a túto osobu, t.j. J. L., aj vlastnoručne podpísal.

11. Správny súd mal ďalej za to, že v preskúmvanej veci bol dostatočne zistený skutkový stav a bolo zistené porušenie ustanovenia § 3 ods. 2 v nadväznosti na § 2 ods. 2 písm. a/ zákona č. 82/2005 Z.z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov, je správnym deliktom.

12. Z vyššie uvedených dôvodov bo správny súd toho názoru, že záver oboch správnych orgánov, ktorí urobili vo svojich rozhodnutiach, zodpovedá zásadám logického myslenia a je v súlade s i hmotnoprávnymi ustanoveniami vyššie citovaných zákonov. Správny súd nezistil, že by žalobou napadnuté rozhodnutie trpelo takými vadami, ku ktorým by musel prihliadnuť bez ohľadu na to, či boli žalobcom namietané

II.

13. Proti rozsudku správneho súdu podal sťažovateľ prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu riadne a včas kasačnú sťažnosť, a to z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. f/ a g/ SSP a navrhol aby kasačný súd zmenil rozsudok správneho súdu tak, že zruší rozhodnutie žalovaného ako i rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu a vec vráti prvostupňovému správne mu orgánu na ďalšie konanie a žalobcovi prizná 100% náhrady trov konania.

14. Sťažovateľ tvrdil, že správny súd porušil zákon tým, že nesprávnym procesným postupom mu ako žalobcovi znemožnil uskutočňovať jeho procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, a to tým, že sa správny súd vôbec podľa sťažovateľa nevysporiadal so žalobnou námietkou, že žalovaný rozhodol na základe skutkového stavu, ktorý zistil resp. ktorý má pôvod v nezákonne získaných a teda v správnom konaní nepoužiteľných dôkazov, navyše zistených v správnom konaní nesprávnym procesným postupom správneho orgánu.

15. Správny súd mal podľa sťažovateľa rozhodnúť na základe nesprávneho právneho posúdenia veci. Spoľahlivosť zistenia skutkového stavu žalovaným v správnom konaní je sporná, pretože tento nie je podložený žiadnym dôkazom získaným zákonným spôsobom Zápisnica o podaní informácie s osobou J. L. bola spísaná 14. júla 2015, teda preukázateľne pred začatím správneho konania a teda táto výpoveď mohla slúžiť by ako podklad pre začatie správneho konania o uloženie sankcie, nie ako dôkaz, že k porušeniu právnych predpisov skutočne došlo. Ak teda správne orgány a súd nepovažovali výpoveď J. L. zo 14. júla 2015 za výpoveď svedka, následne po začatí správneho konania bolo ich povinnosťou túto osobu ako svedka vypočuť a pred výsluchom ju riadne poučiť, čo sa však nestalo. K dôkazu o podaní vysvetlenia J. L. (švagrom sťažovateľa) a K. P. (synom sťažovateľa) platí podľa sťažovateľa, že tento nebol správne a úplne poučený, a to najmä o možnosti odprieť výpoveď z dôvodu, že by ňou mohol prívodiť nebezpečenstvo trestného stíhania sebe alebo blízkej osobe tak, ako to uvádza čl. 47 ods. 1

Ústavy SR, ktorý treba vykladať extenzívne aj na správne konanie podľa osobitných procesných právnych predpisov, ktoré platia pre konkrétne prípady.

III.

16. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s napadnutým rozsudkom. S poukazom na to, že sťažovateľ v podanej kasačnej sťažnosti nespochybňuje zistený skutkový stav veci, iba opätovne namieta podľa neho nezákonné vypočutie a nedostatočné poučenie osôb počas výkonu inšpekcie práce, pričom uvedené tvrdenia korešpondujú so žalobnými dôvodmi, s ktorými sa podrobne vysporiadal ako žalovaný, tak aj správny súd.

17. Sťažovateľ nepredložil žiadne nové dôkazy a nepreukázal nové skutočnosti, ktoré by nasvedčovali inému skutkovému stavu než bol zistený správnym orgánom. Žalovaný navrhol, aby kasačný súd napadnutý rozsudok správneho súdu, ako vecne správny potvrdil a kasačnú sťažnosť v celom rozsahu zamietol.

IV.

18. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 SSP preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a z toho vyplývajúce možné dôvody jej odmietnutia. Po zistení, že kasačnú sťažnosť podal sťažovateľ včas (§ 443 ods. 1 SSP), je prípustná (§ 439 SSP) a bola podaná oprávneným subjektom (§ 442 ods. 1 SSP), preskúmal napadnutý rozsudok správneho súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. < o súdoch) dospel k záveru, že kasačnú sťažnosť je potrebné ako nedôvodnú zamietnuť. Rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu.

19. Podľa § 461 SSP, kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

20. Podľa § 2 ods. 1 písm. a/ bod 4 zákona č. 125/2006 Z.z. o inšpekcii práce a o zmene a doplnení zákona č. 82/2005 Z.z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom do 31.12.2014, inšpekcia práce je dozor nad dodržiavaním právnych predpisov, ktoré upravujú zákaz nelegálnej práce a nelegálneho zamestnávania.

21. Podľa § 7 ods. 3 písm. i/ citovaného zákona, inšpektorát práce rozhoduje o uložení pokút podľa § 19, 20 a osobitného predpisu.

22. Podľa § 19 ods. 2 písm. a/ bod 1 citovaného zákona, inšpektorát práce uloží pokutu zamestnávateľovi alebo fyzickej osobe za

1. porušenie zákazu nelegálneho zamestnávania od 2 000,- € do 200 000,- €, a ak ide o nelegálne zamestnávanie dvoch a viac fyzických osôb súčasne, najmenej 5 000,- €.

23. Podľa § 19 ods. 6 cit. zákona, inšpektorát práce pri ukladaní pokuty podľa odsekov 1 a 2 zohľadňuje jej preventívne pôsobenie a pri určovaní pokuty prihliada najmä na

- a) závažnosť zisteného porušenia povinností a závažnosť ich následkov,
- b) počet zamestnancov zamestnávateľa a riziká, ktoré sa vyskytujú v činnosti zamestnávateľa,
- c) počet nelegálne zamestnávaných fyzických osôb, ak ide o uloženie pokuty podľa odseku 2 písm. a/ prvého bodu,
- d) skutočnosť, či zistené porušenie povinnosti je dôsledkom neúčinného systému riadenia ochrany práce u zamestnávateľa alebo či ide o ojedinelý výskyt nedostatku,
- e) opakované zistenie toho istého nedostatku.

24. Podľa § 21 ods. 3 veta prvá citovaného zákona, na konanie podľa § 4 písm. e/, § 6 ods. 1 písm. b/, d/ a e/, § 7 ods. 3 písm. d/, e/, i/ a t/, ods. 8 písm. b/ a ods. 9, § 12 ods. 2 písm. d/ až f/, § 19 a 20 sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak.

25. Podľa § 2 ods. 2 písm. b/ zákona č. 82/2005 Z.z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov, nelegálne zamestnávanie je zamestnávanie právnickou osobou alebo fyzickou osobou, ktorá je podnikateľom, ak využíva závislú prácu fyzickej osoby, má s ňou založený pracovnoprávny vzťah alebo štátnozamestnanecký pomer podľa osobitného predpisu a nesplnila povinnosť podľa osobitného predpisu.

26. Podľa § 3 ods. 2 citovaného zákona právnická osoba a fyzická osoba, ktorá je podnikateľom, nesmie nelegálne zamestnávať podľa § 2 ods. 2 a 3. Fyzická osoba nesmie nelegálne zamestnávať podľa § 2 ods. 3.

27. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti je rozsudok Krajského súdu v Nitre sp.zn. 23Sa/23/2016-47 z 13. februára 2017, ktorým správny súd žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného, ako nedôvodnú zamietol podľa § 190 SSP.

28. Z pripojeného administratívneho spisu najvyšší súd zistil, že inšpekcia bola vykonaná 14. júla 2015 o čom svedčí zápisnica o podaní informácie. Správne konanie vo veci uloženia pokuty bolo následne začaté 14. decembra 2015, to znamená, že inšpekcia bola zrealizovaná pred začatím správneho konania. Najvyšší súd je názoru, že zákon výkon inšpekcie neviaže na začatie správneho konania. Začatie správneho konania a až následne vykonávanie inšpekcie by s veľkou pravdepodobnosťou mohlo oslabiť, až úplne negovať možnosti odhalenia protiprávneho konania. Inšpekcia je proces hľadania dôkazov, ktoré si nemožno zamieňať so správnym konaním. Podľa zákona o inšpekcii práce má fyzická osoba povinnosť poskytnúť inšpektorom potrebné informácie, preto nemožno na výkon inšpekcie analogicky, ako to uvádza sťažovateľ, uplatňovať právo odoprieť výpoveď. Za predpokladu, že by to možné bolo, samotná inšpekcia práce, by aj v prípade odhaľovania nelegálneho zamestnávania stratila svoj význam. K možnosti odopretia výpovede z titulu, že sa jedná o blízku osobu sťažovateľa, kasačný súd uvádza, ako už aj vyššie podotkol, samotné podanie informácie nie je svedeckou výpoveďou, preto naň nemožno uplatňovať právo odoprieť výpoveď.

29. Kasačný súd zdôrazňuje, že s obsahom protokolu o výsledku inšpekcie práce zo 16. júla 2015 bol oboznámený aj sťažovateľ, ktorý sám uviedol, že nevie predložiť doklad o pracovnom pomere s J. L.. Preto podstatnou skutočnosťou, ktorú sťažovateľ nijako nevyvrátil je, už aj správnym súdom konštatovaná skutočnosť, že žalobca neprekázal v čase vykonania inšpekcie, že J. L. mal so sťažovateľom uzatvorený pracovný pomer. Samotný postih bol vyvozený z nespĺnenia si povinnosti uzatvoriť písomnú pracovnú zmluvu, v čase výkonu inšpekcie práce obojstranne uzatvorená a podpísaná neexistovala, čo potvrdzuje aj vo svojej podanej informácii aj J. L..

30. Z listinných dôkazov, ktoré tvoria súčasť administratívneho spisu vyplýva, že porušenie zákazu nelegálneho zamestnávania zo strany žalobcu bolo jednoznačne preukázané, správne orgány vykonali dostatočné dokazovanie, vykonané dokazovanie bolo náležite vyhodnotené a v hodnotení dôkazov tak, ako správny súd, ani kasačný súd nezistil právne pochybenia ani logické nesprávnosti a ani takú vadu konania, ktorá by mala vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

31. Pokiaľ sa sťažovateľom namietaného použitia zápisnice o podaní informácie J. L. týka, ktorá podľa sťažovateľa nemohla byť dôkazom, ale iba podkladom pre začatie správneho konania o uloženie sankcie, uvádza kasačný súd, že v správnom konaní možno na dokazovanie použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a sú nimi aj vyjadrenia vypočúvaných osôb inšpektormi práce postupom podľa § 12 ods. 1 zákona o inšpekcii práce, pričom takéto poskytnutie informácie nie je výpoveďou svedka podľa § 35 Správneho poriadku, ale ide v ňom o iný dôkazný prostriedok slúžiaci na zistenie a objasnenie skutočného stavu veci.

32. Kasačný súd pripomína, že správne konanie je značne neformalizovaný proces, v ktorom nie je stanovené, v akom poradí sa dôkazy a iné prešetrenia vykonávajú a nie je tu ani predpísaný spôsob vykonávania jednotlivých prešetrení. Zákon o inšpekcii práce umožňuje získavať podklady pre rozhodnutie správneho orgánu ešte pred samotným začatím správneho konania. Správny orgán postupuje v súlade s § 12 ods. 1 písm. a/ až f/ zákona o inšpekcii práce, keď inšpektor práce požaduje informácie a vysvetlenie, takéto dôkazné prostriedky nie je dôvod považovať za získané v rozpore so zákonom. Zároveň je vždy potrebné dbať na to, že aj samotné podanie informácie sa uskutočňovalo za určitej situácie, preto je treba tieto odpovede pri ich vyhodnocovaní zasadiť do určitej situácie v určitom čase.

33. Najvyšší súd má za to, že oba správne orgány sa dôsledne riadili procesnými a hmotnoprávnymi zásadami upravenými v zákone č. 125/2006 Z.z. o inšpekcii práce a v zákone č. 82/2005 Z.z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov a v zákone č. 71/1967 Zb. o správnom konaní.

34. Sťažovateľ nevyvrátil žiadnym hodnoverným spôsobom skutočnosti a skutkový stav, ktorý bol zistený správnymi orgánmi, a s ktorými sa stotožnil aj správny súd, a preto za takýchto skutkových okolností napadnuté rozhodnutie žalovaného je i podľa názoru kasačného súdu vydané na základe riadne a dostatočne zisteného skutkového stavu veci.

35. Kasačný súd sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými zisteniami správnych orgánov, ako aj s ich právnym posúdením, v konaní, ani v rozhodnutiach správnych orgánov nezistil porušenie žiadneho z ustanovení Správneho poriadku ani iného právneho predpisu.

36. O náhrade trov kasačného konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že sťažovateľovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech, nárok na ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 SSP a analogicky podľa § 167 ods. 1 SSP) a rovnako aj žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal (§ 467 ods. 1 SSP a analogicky podľa § 168 SSP).

37. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijal rozsudok jednomyselne (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.